proLékaře.cz | 5.1.2026



Milé čtenářky, vážení čtenáři,

v životě bývají roky výjimečné, ať už pozitivně či naopak negativně laděné, k nimž se ve vzpomínkách vracíme s radostí nebo bolestí v srdci, a roky šedivé, nezajímavé, zapomenutelné. Také jsou roky, které jako by vůbec nebyly. Nebo si přejeme, aby nikdy nebyly, což ani přes sebevětší snahu není v našich silách. Tedy prozatím.

Nevím, jaký bude tento rok pro náš časopis, ale přál bych si, aby po vzoru letošní letní olympiády bojoval o co nejvyšší mety, co se kvality a počtu rukopisů týče, v nabitém startovním poli předchozích ročníků. Nemusí být nutně historicky nejlepší, ale jeho účast na závodišti času by také nemusela být jen tou shovívavě trpěnou. Po startu má dobře rozběhnuto. I pro druhou etapu roku 2016 se na redakčním stole, vlastně v počítači, nashromáždilo pro nás nezvykle nadějné množství přehledných, původních prací a kazuistik, což byla v minulých ročnících, bohužel, málo vídaná situace. Doufám, že číslo letošního ročníku – *22* – nebude mít ani trochu sklony se připomenout ve své snad nejslavnější absurdní podobě – Hlavě *XXII*. Naštěstí zde bylo oděno do římského hávu, takže jej snad nenapadne se převléknout z arabských šatů a nechá celý ročník zdárně doběhnout do cíle. Dočasně rodící se týmy autorů a recenzentů při vzájemné anonymní úctě a respektu s podporou redakce a pracovníků nakladatelství v obecném duchu fair play by toho mohly být zárukou. Snad se tak podaří přitáhnout do pomyslných ochozů našeho časopisu, věrní čtenáři, i vaši, četnými okolními podněty neustále atakovanou, pozornost. Pokud by se ještě navíc přetavila v živou odbornou diskusi, případně autorské následovnictví, pak by společné úsilí všech spolupořadatelů štafetového závodu časopisu *Transfuze a hematologie dnes* splnilo svůj účel.

**MUDr. Jiří Masopust**
vedoucí redaktor